

BR OMER DE DOBBELAERE
geboren te Knesselare op 19 maart 1936
overleden te Gent
op 29 oktober 2004

Als zoon van een groot landbouwersgezin heeft Br. Omer van jongs af geleerd, de hand aan de ploeg te slaan en niet om te zien...

Heel jong al kwam Br. Omer naar Oostakker, bij de broeders. Hij startte meteen als student in de Normaalschool. In december 1951 onderbrak hij die studies voor geestelijke studies in het Noviciaat. Heel korte tijd was hij onderwijzer in Hamme, Asse en Burcht. Hij was eigenlijk geknipt voor het regentaat in Wiskunde-Fysica. Daarvoor verbleef hij in Anderlecht en studeerde aan Sint-Thomas in Brussel. Een even belangrijk aspect van zijn voorbereiding op het echte leven was zijn legerdienst in Aalst, Luik en Düren. Daarna werd hij leraar in Bornem. In Asse werd een beroep gedaan op Br. Omer als directeur van de Middelbare school. Naast zijn dagtaak haalde hij het diploma als catechist.

In 1970 werd hij provinciale overste en van dan af is Br. Omer lid gebleven van het Provinciaal Bestuur. Hij kreeg de speciale opdracht van vrijgestelde voor alle onderwijsaangelegenheden in het Vlaamse deel van onze Congregatie. Hij stelde zich heel zijn leven met al zijn talenten in dienst van velen, in en buiten onze broedergemeenschap.

Een hoogtepunt in zijn leven is zeker zijn gouden kloosterjubileum in januari van dit jaar. Hij vierde het heel nadrukkelijk met zijn familie want hij bleef zeer sterk verbonden met hen. Iemand van hen zei het zeer treffend: "Omer voelde zich bij elk van ons thuis, in lief en leed!" Echt een visitekaartje van zijn binding met zijn geboortegrond en zijn grote, hechte familie.

Een ander veelzeggend getuigenis, als reactie op zijn plots heengaan, schrijft voor Br. Omer toch wel een prachtdiploma, als verantwoordelijke in vele schoolbesturen en onderwijsraden. "Na de eerste reactie van sprakeloosheid komen ons stilaan zoveel intense ogenblikken voor de geest: sympathie, vriendschap, leiderschap, deskundigheid, rechtlijnigheid, ..."

Br. Omer bleef altijd optimist. In de ogenblikken van eenzame strijd heeft die levensvreugde hem wellicht recht gehouden. Even voor de medische ingreep stond hij met zijn familie aan het graf van zijn broer: Broeder Robert, die 19 jaar geleden verongelukte. Omer sprak deze heel merkwaardige zin: "Robert, jongen, ik kom hier nog niet dadelijk bij liggen hoor!" De woorden doen nu dubbel pijn want wie kon vermoeden...

Wie kent Br. Omer niet als levensgenieter, als een echte Bourgondiër? Hij was religieus diep bewogen en ook wel filosofisch aangelegd, zo kon hij gemakkelijker relativeren. Elk van die levensfacetten zal er wel voor gezorgd hebben dat hij, ondanks zijn soms moeilijk werk als bemiddelaar, een grote vriendenkring heeft opgebouwd. Alle vrienden zullen zijn te vroege heengaan scherp aanvoelen want 'Omer was iemand met een goed hart', al heeft dat hart hem op het einde wellicht parten gespeeld.

Wij bidden dat Br. Omer ons allen als begeleider blijft sturen en steunen: zijn geest leeft immers nog bij ons. Omer bedankt voor alles.

DALO